

Škola u virtualnom svijetu

Zamislite da se jednoga dana probudite i sve što morate napraviti je upaliti računalo, staviti knjige pred sebe, pripremiti pribor za školu i to je to. Škola počinje. Nažalost taj dan je stigao koliko god se online škola činila super jer se ne moramo spremati nego samo ustati i sjesti, a ne ići na hladnoću vani. Ali nedostaje li i vama ta hladnoća kao i meni? Držanje knjige na hladnom zraku kako bi mogli ponoviti za test pa se stalno mijenjamo jer nam se ruke smrznu. Nedostaje li vam druženje s prijateljima na satu, odmori gdje sve pojedemo jedni od drugih, šaptanje i pogledi sa simpatijom? Meni to trenutno puno nedostaje. Nedostaje mi se smijati na satu učiteljima i njihovim zabavnim šalama (i onim malo manje zabavnim). Nedostaju mi dvije budale koje sjede ispred mene i šaraju mi u bilježnicu. Nedostaje mi crtanje s mojim prijateljem. I puno toga mi još nedostaje, ali ne želim da u ovom sastavku bude puno negativnog, zato idemo malo pričati o pozitivnim stranama virtualne škole. Zapravo dugo sam razmišljala o njenim pozitivnim stranama i na kraju sam našla samo jednu jedinu dok mi je za negativne trebalo samo par sekundi, a ima ih baš dosta. Jedina pozitivna strana virtualne učionice je to što, baš kao što sam rekla, ne moram se spremati ujutro i šiziti kad tata kasni. Jer moj tata dolazi po mene da me odvede u školu tijekom posla pa nekad baš ne može doći na vrijeme, a ja odmah počnem plakati u strahu da ne zakasnim u školu. Moram priznati da je moj najveći strah da ova online nastava potraje još dugo jer kakva ćemo mi generacija biti? Iako nama učitelji šalju planove ploča i zadatke kako bismo usavršili gradivo, možemo li mi zapravo naučiti sve kao što možemo kada smo u školi? Iako su učitelji uvijek tu da nam pomognu ako nešto ne razumijemo, i na tome sam im puno zahvalna, razlog zašto ne možemo naučiti lekcije doma kao što možemo u školi je taj što učitelji uvijek ispričaju malo više o temi koju obrađujemo i, ne znam za druge, ali meni to jako puno pomaže. Čega ćemo se mi kao generacija sjećati 2020. godine? To sto posto neće biti igranja na igralištu škole, igranja skrivača dok čekamo roditelje... Ne, to će biti sjedenje za radnim stolom u sobi od jutra do mraka pokušavajući što više naučiti gradivo i slično.

Iva Pavlič, 6.d